

Pelegrinatge el 29 de novembre a Núria per celebrar el títol de Basílica Menor

El proper dissabte 29 de novembre se celebrarà la missa d'Acció de Gràcies per la concessió del títol i la dignitat de Basílica Menor, a l'església del Santuari de la Mare de Déu de Núria. La celebració estarà presidida per S. Em. el Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach. Un gran pelegrinatge amb fidels de diferents indrets del bisbat i d'altres llocs omplirà el segon santuari marià de Catalunya. Encara esteu a temps fer la inscripció a la vostra parroquia!

Encara esteu a temps fer la inscripció a la vostra parroquia!

GLOSSA

Agafats de la mà

Dos nens de nou anys —en Frederic, el més alt de la classe, i en Miquel, el més baix— són amics des de ben menuts. Van a la mateixa escola. Es van conèixer en començar el primer curs de preescolar. Ara fan quart de primària. En Miquel està afectat per una discapacitat intel·lectual greu amb retard psicomotriu i el seu currículum formatiu preveu el suport —que rep a la mateixa escola— de professionals d'una entitat especialitzada. Els dos infants han forjat una estreta i forta amistat. En Frederic és conscient de les limitacions d'en Miquel i té molt clar, d'acord amb la seva edat, quina ha de ser la resposta a les necessitats de l'amic, sempre amb molta naturalitat.

En Miquel va tenir l'oportunitat de participar en una cursa inclusiva, sense categories. No és el primer any que hi pren part. És un esdeveniment que l'il·lusiona. Veu que s'hi impliquen familiars i amics —també en Frederic—, que corren al costat seu. Ho viu amb joia i ho fa parlar amb el llenguatge gestual amb què estableix comunicació amb les altres persones. Arribat el gran dia, situats tots dos amics en el punt inicial de la cursa, esperen el moment d'arrencar a córrer. Agafats de la mà, inicien el recorregut. Les possibilitats d'en Miquel marquen el ritme i en Frederic el segueix, animant el

seu amic. Assolit el punt d'arribada, el deixa anar de la mà, disminueix el ritme i en Miquel, joiós i exultant, entra el primer del grup. Esforç compartit, superació de la dificultat, generositat en la victòria, sensibilitat envers el més feble, orgull sa en el triomf que exalta valors i desterra qualsevol humiliació... Creuar somrient la línia d'arribada: pot haver-hi imatge més significativa?

Una família que, fent front a les dificultats, sap acompanyar en Miquel; uns mestres sensibilitzats i preparats per donar-li resposta; una escola i un centre especialitzats que col·laboren...; un seguit d'actes d'interdependència perquè ningú en resti al marge. Un reconeixement implícit de la dignitat de les persones i de la repercussió en l'entorn per fer-ho possible. A més a més, des de la fe, un seguiment dels ensenyaments de Jesús: «En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40). Enmig, en Frederic, sense massa plantejaments teòrics ni formulacions escrites. Estima el seu amic, veu les seves dificultats i la manera com el pot ajudar, i ho fa des de l'estimació i la fidelitat implícites i des d'una grandesa de cor. En Miquel ho copsa, se sent estimat. «L'amic estima en tot moment» (Pr 17,17).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Basílica de la Mare de Déu de Núria

El proper dissabte dia 29 de novembre celebrarem solemnement la concessió del títol de **Basílica Menor a l'església del Santuari de la Mare de Déu de Núria**, al Pirineu, la Casa de la Patrona principal del nostre Bisbat d'Urgell des de 1956. A través d'un decret de la Congregació per al Culte Diví del 23 de setembre de 2014, el Sant Pare Francesc va concedir aquest títol i dignitat de **Basílica** al bell Santuari situat a 2.000 metres d'altitud, en atenció, sobretot, a ser la Patrona principal del Bisbat des del segle xx i a ser el segon santuari marià de Catalunya, amb una devoció de molts segles a la Verge Maria, així com per la protecció a les famílies i als matrimonis que desitgen ser fecunds en vida d'amor i en fills. N'estem molt joiosos i podem anunciar que el proper dissabte dia 29, darrer dia de l'any litúrgic abans de l'Advent, celebrarem festivament aquest honor concedit pel Papa a Urgell, presidits pel Cardenal Arquebisbe de Barcelona. Gràcies Sant Pare Francesc!

El títol de Basílica el concedeix el Papa a aquelles esglésies més importants que, en atenció a la seva història i cultura, vida litúrgica i acció pastoral, són particularment significatives. Aquest títol de Basílica ve a enfortir la vinculació amb l'Església de Roma i amb la persona del Sant Pare, i alhora promou la seva exemplaritat com a centre d'especial acció litúrgica i pastoral a la nostra Diòcesi, així com a lloc privilegiat per a rebre la indulgència i la misericòrdia de Déu. Ja coneixem que les **4 Basíliques Majors** només estan a Roma: Sant Joan del Laterà (Catedral del Papa), Santa Maria la Major, Sant Pere del Vaticà i Sant Pau extramurs. I les **Basíliques Menors**

són les escampades pel món, unes 100 a Espanya, i unes 1.500 arreu del món. El Santuari de la Mare de Déu de Núria se suma, així, a les altres tres Basíliques amb què compta la Diòcesi d'Urgell: la Santa Església Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, basílica des de 1905; la Basílica de la Mare de Déu de Valdeflors de Tremp, des del 1923; i la darrera, la Basílica de la Mare de Déu de Meritxell, Patrona del Principat d'Andorra, que és Basílica des del propassat dia 8 de setembre.

La fundació del **Santuari de Núria** es remunta al temps de **Sant Gil**, ermità vingut d'Orient al segle vii, i que després s'instal·larà al país occità, Saint-Gilles-du Gard, on reposen les seves restes venerades. Ell modelà la imatge de Maria, segons la tradició, que amagada fou redescoberta al segle xi i s'hi construí una capella dedicada a Santa Maria, la Mare de Déu. A la nostra Vall de Núria Sant Gil predicà l'Evangeli als pastors i els anunciava la salvació obrada per Jesucrist (la creu), els cridava a una vida alta i espiritual (la campana) i els ofería un àpat senzill de fraternitat (l'olla). I d'aquí els símbols de Núria: **creu, campana i olla**, ben significatius encara avui, en ordre a mantenir la fe, escoltar la veu de Déu i ser germans i solidaris amb tots els qui ens envolten. Núria ens parla de natura, de cims i de neu, de cel i d'aigua pura, d'esquí i excursionisme, del tren cremallera, però sobretot de romeries, de devoció humil i sincera a la Mare del cel, de matrimonis beneïts amb descendència i de molts miracles petits i grans.

«Aquí tens la teva mare» (Jn 19,27) li digué Jesús al deixeble estimat, i per això el títol de Basílica amb què honorem la Casa de la nostra Mare celestial, patrona nostra, ens ha d'omplir de joia i alhora ha de ser compromís de fidelitat i de renovació eclesial. Com Maria, fem en tot la voluntat de Déu, i Ella ens protegeix i acompanya sempre.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ MIQUEL ALBERT SOLER

Mirada sonora i solidària

Mirada cristiana és una revista que s'escolta. Està adreçada a persones cegues i discapacitats visuals. Conté articles de diferents publicacions catòliques que llegeixen voluntaris i que es graven en un CD d'àudio. L'objectiu és, per al professor i pedagog Miquel Albert Soler, president de l'Associació Mirada Solidària, «transmetre la fe cristiana i els seus valors socials». Informació: 639 866 483 / info@miradasolidaria.net.

Hi ha poques eines evangelitzadores per a les persones cegues...

Sí, actualment només hi ha dues revistes catòliques en català accessibles a les persones cegues: *Catalunya Cristiana* edició Braille —trimestral, amb un recull de reportatges, articles i notícies d'Església publicades en el setmanari—, i *Mirada Cristiana* —que també és trimestral. Ambdues estan realitzades per l'Associació Mirada Solidària.

Com es troba l'evangelització del món del cec?

Hi manquen molts recursos i compromís per part de les grans organitzacions de cecs. Des de la nostra associació procurem incloure les persones amb discapacitat visual en el conjunt de la societat. Treballem per mitigar el buit i unir les persones sensibles al missatge de Jesús i fer-nos més presents a la nostra Església, que ha d'incloure tothom.

Es pot dir que, des de la foscor, et pots acostar més a Déu?

Entre les persones cegues també hi ha poca fe. Però la foscor pot ajudar a aguditzar tots els sentits i comprendre Jesús Déu, que és llum interior, veu que s'escolta, font que s'assaboreix, cep veritable que abraça, perfum d'encens que s'olora.

Òscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

«Mis buenos muertos»

El sacerdote Angelo Rossi, que solía acompañar a Roncalli en sus vacaciones en Sotto il Monte (donde nació Roncalli) aporta un vivo testimonio: «Otra devoción que yo vivía vivísima en el siervo de Dios era la devoción a los difuntos; los llamaba “mis buenos muertos”; a veces me recomendaba recurrir a ellos en mis necesidades y en mis dificultades espirituales. Me invitaba a acompañarlo en la visita al cementerio. Me sorprendía que cuando llegaba al pueblo de vacaciones su primera visita, incluso antes de ir a casa, era al cementerio, que estaba en el camino que conduce a la iglesia y a Camaitino (su casa familiar). También la última parada —al marchar tras las vacaciones— era para los muertos [...]. Es conocido que en su dormitorio del Vaticano conservaba las fotografías de sus párrocos difuntos, de sus padres y de sus hermanos y hermanas.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

SER PADRES

«¿En qué podemos ayudar?»

Las personas que critican a las familias separadas ignoran el dolor que siente una familia que se rompe. No deberían hablar mal de los padres que se separan. Por el contrario, harían bien en preguntar: ¿En qué podemos ayudar?

La amarga soledad se muestra en toda su crudeza cuando el niño regresa a casa después de la escuela y no hay ni hermanos ni ningún adulto que le espere. Se trata del desgraciadamente popular *key's children*, niño de la llave. El menor solitario cuya falta de supervisión por parte de un adulto nos lleva de cabeza a los profesionales de la infancia, por el consumo desaforado que hace de pantallas (televisión, vídeos, continuas conexiones a chats...) al llegar a su casa y no tener a nadie que le reciba.

Para ayudar, existe el valioso apoyo de la escuela: «Diles a tus padres que vengan a verme», es la mejor receta que puede darle el maestro al alumno taciturno, acompañándola de una cariñosa palmada en la espalda. La escuela es una importante estructura de soporte del alumnado con separación de los padres. Los países de habla inglesa la denominan el principal *support system*.

Cuando el docente da la oportunidad al alumno de que le cuente la situación familiar le está haciendo un gran favor. Conviene que este niño no se sienta como un *bicho raro* en la escuela. Hay que desculpabilizar a los menores de las situaciones que crean los adultos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una bici para el Papa

Octavio escribió: «Querido papa Francisco, el 2 de abril con mis amigos te traemos la *bici* de los abrazos, realizada por nosotros. Es preciosa. Nosotros estaremos allí, venga a saludarnos». La *bici de los abrazos*, bicicleta con un manillar más largo y dos asientos, permite al pasajero que viaja detrás *abrazar* al conductor: busca aliviar a los autistas de la soledad.

El Papa responde, una vez más, acogiendo a las personas y escuchando la compleja realidad del autismo en el marco de la XXIX Conferencia Internacional del Pontificio Consejo para los Operadores Sanitarios: «La persona con trastornos del espectro del autismo: animar la esperanza», celebrada los días del 20 al 22 de noviembre en el Vaticano, con la participación de expertos en autismo de los cinco continentes.

La Iglesia invita al amor y a la solidaridad fraterna. «Comparar con las personas que sufren de autismo la esperanza y la certeza de que la adhesión al Amor nos permite reconocer a Cristo resucitado cada vez que este se hace nuestro prójimo en el camino de la vida.»

«La calidad de vida de una comunidad se mide en gran parte por el compromiso en el cuidado de los más débiles y más necesitados y en el respeto a su dignidad de hombres y mujeres» (Juan Pablo II).

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

24. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.
25. ■ **Dimarts** [Ap 14,14-20 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulencia; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.
26. ■ **Dimecres** [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Siri-ci, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.
27. ■ **Dijous** [Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830). Sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).
28. ■ **Divendres** [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labou-ré, vg. paüla.
29. ■ **Dissabte** [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.
30. ■ **† Diumenge vinent**, I d'Advent (lit. hores 1a setm.) [Is 63,16b-17.19b;64,2b-7 / SI 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

▮ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.»

I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▮ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos. R.

Em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungí el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar, quan tenia set, em donàreu beure, quan era foraster, em vau acollir, quan em veïreu despullat, em vau vestir, quan estava malalt, em vau visitar, quan era a la presó, vingúreu a veure'm.

Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despullat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vingúrem a veure-us?

El rei respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar, quan tenia set, no em donàreu beure, quan era foraster, no em vau acollir, quan em veïreu despullat, no em vau vestir, quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.

Els llis respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?

El rei contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.

I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▮ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Así dice el Señor Dios: «Yo mismo en persona buscaré a mis ovejas, siguiendo su rastro. Como sigue el pastor el rastro de su rebaño, cuando las ovejas se le dispersan, así seguiré yo el rastro de mis ovejas y las libraré, sacándolas de todos los lugares por donde se desperdigaron un día de oscuridad y nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas, yo mismo las haré sestar —oráculo del Señor Dios. Buscaré las ovejas perdidas, recogeré a las descarriadas; vendaré a las heridas; curaré a las enfermas; a las gordas y fuertes las guardaré y las apacentaré como es debido. Y a vosotras, mis ovejas, así dice el Señor: Voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío.»

▮ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar. R.

Me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas; / me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▮ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre ha venido la resurrección. Si por Adán murieron todos, por Cristo todos volverán a la vida. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después, cuando él vuelva, todos los que son de Cristo; después los últimos, cuando Cristo devuelva a Dios Padre su reino, una vez aniquilado todo principado, poder y fuerza. Cristo tiene que reinar hasta que Dios haga de sus enemigos estrado de sus pies. El último enemigo aniquilado será la muerte. Y, cuando todo esté sometido, entonces también el Hijo se someterá a Dios, al que se lo había sometido todo. Y así Dios lo será todo para todos.

▮ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria, y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda.

Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme.»

Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?»

Y el rey les dirá: «Os aseguro que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis humildes hermanos, conmigo lo hicisteis.»

Y entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis.»

Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?»

Y él replicará: «Os aseguro que cada vez que no lo hicisteis con uno de estos, los humildes, tampoco lo hicisteis conmigo.»

Y estos irán al castigo eterno, y los justos a la vida eterna.»

Jesucrist amb sant Pere i sant Pau. Capella Palatina (s. XII), Palermo

COMENTARI

Jesús, benèvol i humil de cor

L'escena del text d'avui no és una paràbola més. És una visió solemne del judici final. I, com ja podem sospitar, és pròpia i exclusiva de Mateu. La presentació del judici de Jesús com a Fill de l'home pot desfer els temors i donar peu a l'esperança. Vegem-ho en dos moments.

Recordem algunes dades rellevants. El judici corona i presideix els grans discursos de Jesús en Mateu (Mt 7,21-27, sermó de la muntanya; 13,37-43.47-50, paràboles del jull i la xarxa; 18,23-35, paràbola del rei que passa comptes als seus súbdits, el text d'avui). Mateu ha aclarit que «el Fill de l'home ha de venir amb els seus àngels en la glòria del seu Pare i llavors pagarà a cadascú segons les seves obres» (16,27). El judici està present en les paràboles del final de Mateu (el servent bo i do-

lent, 24,45-51; les deu noies que esperen el nuvi, 25,1-13; els talents, 25,14-40). El text d'avui és literàriament un punt solemne i culminant de l'ensenyament de Jesús segons Mateu. Ara bé, el jutge és Jesús. El que podia quedar obert sobre la imatge de Déu que ofereixen les paràboles (p.ex. la de les deu noies i la dels talents), és recollit i clarificat en aquesta darrera escena. El jutge és Jesús, amb una característica que és exactament la contrària de les paràboles. En les paràboles l'amo, el propietari, el rei, es converteixen en el Senyor. En el text d'avui, el Senyor Jesús es converteix en el rei (25,34). La solemnitat embolcalla l'escena: els àngels, la glòria del Pare, el tron on s'asseu: Jesús és el Fill de l'home, el jutge del final de la història.

Per tant aquest jutge continua essent «Déu amb nosaltres», «és benèvol i humil de cor», «té un jou que és suau i la seva càrrega lleugera» i continua essent amb

nosaltres (18,20, cf. 28,20). No abdica de totes aquestes descripcions. Malgrat la seriositat de l'escena i el fet que no podem situar el judici en el futur (quan?), tanmateix el missatge de Mateu és fort. Però ensem ple de proximitat i de benvolença. En aquest emplaçament de tots els humans davant del jutge, el que no podem fer és banalitzar el missatge de Mateu: el que realment compta són les bones obres. I compta sobretot i directament per a la comunitat. Però compta també per a la humanitat, els convocats són totes les nacions. Ara bé, a la llum d'aquesta interpretació, el missatge és molt potent. Si els humans es dediquen a practicar les obres de misericòrdia, el judici que els espera és realment esperançador. Sobretot perquè qui troben en els germans és Jesús! Com dèiem en el comentari de la paràbola del jull: estem en bones mans.

XXVI Jornada Catalana de Pastoral de la Salut

Amb el lema «Salut i Saviesa del Cor: Una altra mirada és possible, amb un cor nou», el dia 25 d'octubre de 2014 es va celebrar a Sant Cugat del Vallès, la XXVI Jornada

Catalana de Pastoral de la Salut, amb un públic molt nombrós, de les diferents diòcesis de Catalunya. El Bisbat d'Urgell també hi va estar representat per la Delegada Diocesana, Germana Visitación Lorenzo, SF, i membres de l'equip de Pastoral de la Salut de la Parròquia Sant Ot de La Seu d'Urgell.

Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa i responsable de la Pastoral de la Salut de la C.E. Tarraconense va obrir la Jornada amb unes paraules de salutació i Mn. Joan Bajo i Llauredó, Delegat de Tortosa i Director del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS), va fer la presentació. Van participar amb sengles conferències Mn. Josep Lluís Arín Roig, Vicari General del Bisbat de Tortosa; el Gmà. Miguel Martín hospitalari de Sant Joan de Déu i el mateix Delegat de Pastoral de la Salut del Bisbat de Tortosa.

Commemoració dels Fidels Difunts a la diòcesi

Diumenge dia 2 de novembre a totes les parròquies de la Diòcesi d'Urgell es va celebrar litúrgicament la commemoració dels Fidels Difunts amb la celebració de l'Eucaristia i pregàries als cementiris amb sufragis i a moltes amb el rès del rosari.

A la Catedral d'Urgell Mons. Vives va presidir l'Eucaristia al vespre amb la presència del Capítol de Canonges d'Urgell. Es va convidar a participar-hi especialment tots els familiars que des de la darrera celebració del dia dels fidels difunts havien perdut un ésser estimat a la parròquia de La Seu d'Urgell o als pobles veïns. El Rector de St. Ot, Mn. Xavier Parés, en féu la lectura pausada de tots els noms per recordar-los en un moment de pregària, en l'inici de l'oració universal de la missa. A la seva homilia l'Arquebisbe d'Urgell proclamà el nucli de la nostra fe cristiana, la Resurrecció de Crist, que és victòria sobre la mort i el pecat, i que inaugura l'eternitat feliç per a tots els redimits.

Trobada anual dels equips directius de les escoles catòliques amb Mons. Vives

El dia 30 d'octubre a la Casa del Bisbat, l'Arquebisbe d'Urgell va presidir la Trobada anual amb els equips directius i els equips de Pastoral de les escoles de titularitat catòlica presents a la Diòcesi d'Urgell. Estava

acompanyat pel Vicari episcopal Mn. Antoni Elvira, el Delegat d'Ensenyament Mn. Pepe Chisvert i el Delegat de Pastoral de Joventut Sr. Lluís Plana. Les escoles que van poder assistir van ser Sant Ermengol/Salesians d'Andorra la Vella, Sda. Família d'Escaldes i Mare Janer de Santa Coloma d'An-

dorra, La Salle de La Seu, Vedruna de Balaguer i de Puigcerdà, Immaculada d'Agramunt, Claretianes de Tremp, i Mare de Déu del Roser/Dominiques de Guissona.

La trobada va ser un espai de diàleg, compartint els interrogants i qüestions que provoquen els canvis socials i de compromisos familiars que viu la societat actual, tot cercant respostes en la posta en comú.

L'Arquebisbe els va fer partícips del que està a punt d'enviar com a Pla Pastoral per als propers quatre anys, així com l'anhel de renovar l'estil evangelitzador de les escoles, seguint les directrius del Papa Francesc: testimoni, missió i oració. I els Delegats van anar repassant els mitjans pastorals que la Diòcesi posa al servei de les escoles. Hi va haver un diàleg ric i constructiu, amb comunicació d'experiències.

Testimoni de dues religioses supervivents d'Ebola

Durant la Trobada diocesana amb les escoles catòliques presents a Urgell, els reunits van escoltar un testimoniatge i van oferir la pregària de l'inici de la reunió per les dues religioses supervivents del virus de l'Ebola, Germanes Paciencia i Helena, que restaren en els seus llocs de servei missioner i que han pogut oferir plasma a d'altres infectats del virus, i que són de la Congregació de les Germanes Missioneres de la Immaculada Concepció, que entre nosaltres tenen una comunitat i una escola a Agramunt.

A través d'elles, ha nascut l'esperança de poder investigar i vèncer aquesta terrible epidèmia, que amenaça tants països de l'Àfrica i del món. I a través d'elles donem gràcies a Déu per la donació al proïsme i el testimoniatge de la fe i de la caritat, que ens arriba de tants missioners i missioneres fidels a la seva vocació d'entrega.

A la foto apareixen aquestes dues religioses durant un pelegrinatge a Montserrat.

34 persones segueixen el curs a l'Escola Diocesana de Formació Permanent

L'Escola Diocesana de Formació Permanent d'Urgell va començar el curs 2014-2015 el passat 8 de novembre al Santuari del Sant Crist de Balaguer, sota la presidència de l'Arquebisbe d'Urgell i del Director de l'Escola, el Vicari episcopal Mn. Antoni Elvira. Aquest any, després d'un primer cicle de tres cursos, l'Escola torna a oferir el Cicle Bàsic de Formació Permanent sobre Sagrada Escripura, base filosòfica, teologia, moral i institucions de l'Església. I comença amb el Curs Bàsic I, d'introducció a l'Antic Testament, que impartirà el Llic. Mn. Ramon Sàrries.

L'Escola per primer cop oferirà a més del Cicle Bàsic, un Curs d'aprofundiment sobre l'espiritualitat cristiana que impartiran diversos professors vinculats tots a la Diòcesi d'Urgell. Aquest dia 8 ha començat amb una «introducció a l'espiritualitat» pel Llic. Mn. Josep Font. Enguany han començat 11 participants el Curs Bàsic i 23 el Curs d'aprofundiment sobre espiritualitat cristiana.

L'Arquebisbe d'Urgell va remarcar en la seva intervenció el valor de formar-se de forma permanent per part de tots els cristians, sigui quina sigui la seva vocació en l'Església. L'Escola Diocesana de Formació Permanent del Bisbat d'Urgell vol formar integralment, sempre en comunió amb l'Església i comptant amb la dimensió espiritual que ha de tenir avui la formació.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Sopar d'aniversari de Ràdio Estel, el 27 de novembre

Ràdio Estel va viure el 20è aniversari del seu naixement el 28 d'octubre, en memòria del mateix dia, en el 1994 que es va inaugurar formalment l'emissora amb un acte presidit per aleshores Arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles, i amb la presència de qui era en aquell moment President del Parlament de Catalunya, Joan Rigol.

Ràdio Estel està vinculada a l'Església a través de la Fundació Missatge Humà i Cristià, de l'Arquebisbat de Barcelona i amb Ràdio Principat i el Bisbat d'Urgell, i formen plegades la cadena Estel de radio-difusió, amb presència a la major part de Catalunya. És un mitjà obert a la societat catalana, sensible a acollir les propostes de l'humanisme cristià i plural en l'aspecte social, polític i religiós.

Ràdio Estel celebrarà el proper 27 de novembre la tercera edició de la Nit, un sopar a benefici de la mateixa emissora i també del setmanari *Catalunya*

Cristiana, que arriba aquest any al seu 35è aniversari. Encara sou a temps d'apuntar-vos'hi a www.radioestel.cat.

Els 20 anys de Ràdio Estel són una etapa de gran riquesa tant per a tot un projecte fet realitat com per al panorama audiovisual a casa nostra. Des de l'inici, amb la primera freqüència del 106.6 FM a Barcelona, es va apostar per un model de radiofórmula musical, amb una selecció acurada i molt pensada per a l'acompanyament de l'oient, combinada amb alguns programes i petits espais de contingut social, de pensament, d'espiritualitat i de cultura. Aquesta estructura, amb accents i matisos, s'ha mantingut sempre i ha connectat amb una part important de la societat catalana, que coneix perfectament i valora l'oferta. En aquestes dues dècades les freqüències han crescut i ara arriba a la majoria del territori de Catalunya i Andorra, gràcies a la cooperació amb Ràdio Principat del Bisbat d'Urgell,

creada per Mons. Joan Martí el 1995 i que començà a emetre conjuntament amb Ràdio Estel per Nadal de 1997.

En algun moment de la seva història per Ràdio Estel han passat personatges tan rellevants de la comunicació com Òscar Dalmau, Marta Cailà, Joan M. Pou, Xavier Puig, Helena Garcia Melero, Tomàs Molina, Txell Barrionuevo, Joan Corbella, Ramon Castelló, Miquel Murga, Francesc Rosaura, Quim Morales, Eduard Berraondo, Marta Torné, Víctor Lozano, Susanna Guasch..., entre molts d'altres.

El panorama ha canviat des que es va començar a dissenyar i plantejar l'emissora, a partir de les primeres inquietuds sorgides els anys vuitanta en el si de l'Església i de moltes comunitats cristianes. Ara Ràdio Estel viu el present i mira el futur amb la voluntat de continuar al servei de la societat des d'una opció fidel a les arrels i oberta a la diversitat.